

[Indenrigs- og boligministeren.]

Idet jeg iøvrigt henviser til valglovskommissionens betænkning og de bemærkninger, hvormed jeg ledsagede forslaget fremsættelse i det andet høje ting, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Jeg skal herefter tillade mig for det høje landsting at anbefale forslag til lov om folkeafstemninger i året 1953, ligeledes i den skikkelse, hvori det er vedtaget i det andet høje ting.

Også dette lovforslag er en følge af det fremsatte grundlovsforslag. Et grundlovsforslag kan, som det vil være tinget bekendt, ikke gennemføres, uden at det har været forelagt vælgerne til godkendelse ved en folkeafstemning. Endvidere skal det ifølge grundlovsforslaget ved en folkeafstemning afgøres, hvilken valgretsalder der fremtidig skal være gældende.

Det er de nærmere regler for disse to folkeafstemninger, der er optaget i dette lovforslag, og dets bestemmelser er i hovedsagen hentet fra den gældende folkeafstemningslov fra 1920.

Om forslagens enkelte bestemmelser skal jeg bemærke, at grundlovsforslaget skal offentliggøres ved regeringens foranstaltning, og at folkeafstemningen tidligst kan gennemføres 8 dage efter denne offentliggørelse.

Ved folkeafstemningen om grundlovsforslaget har kun folketingsvælgere adgang til at afgive stemme, men ved folkeafstemningen om valgretsaldere gives der ifølge forslagens § 2 også dem, der på afstemningsdagen er fyldt 21 år, adgang til at deltage i afstemningen.

Begge afstemninger gennemføres iøvrigt på samme måde som folketingsvalg under fornøden hensyntagen til, at der ikke skal stemmes på partier og kandidater, men alene på to alternativt opstillede spørgsmål.

Ved forslaget gives der samme adgang til at afgive stemme pr. brev, som foreslås i det valglovsforslag, som jeg lige har haft den ære at anbefale.

Ved forslaget gives der også syge vælgere, såvel hospitalspatienter som hjemmeliggende, adgang til at stemme pr. brev. Når man har ment at kunne foreslå en sådan regel i dette lovforslag, samtidig med at man har måttet afstå fra at give syge vælgere adgang til at afgive stemme ved de almindelige folketingsvalg, beror det på det system, som er

fastlagt i vor nuværende grundlovs § 94, og som indebærer, at syge vælgere ved en folkeafstemning om ændring af grundloven ville blive betragtet som eller sidestillet med modstandere af grundlovsforslaget, såfremt de ikke fik adgang til at afgive stemme, og at betænelighederne med hensyn til valghemmeligheden ikke har samme vægt ved en folkeafstemning som ved et almindeligt valg, hvor der stemmes på kandidater og partier.

Idet jeg iøvrigt henviser til lovforslagets bestemmelser og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg blot tilsidst anføre, at dette lovforslag indgår som et led i selve grundlovsforslaget, og det vil derfor være nødvendigt, at lovforslaget gennemføres og stadfæstes, inden grundlovsforslaget vedtages i det høje landsting, så at lovens titel og datoen for dens stadfættelse kan indføres i grundlovsforslaget, inden dette vedtages endeligt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale også dette forslag til det høje tings velvillige behandling.

Hans Hansen: Det foreliggende forslag til lov om valg til folketinget er, som den højtærede indenrigs- og boligminister udtalte, nøje knyttet til grundlovsforslaget, som vi for tiden behandler i udvalg her i landstinget. Da grundlovsforslagets vedtagelse vil medføre, at landstinget afskaffes, må det være det andet høje ting, der i særlig grad sætter sit præg på denne valglov. Derfor er jeg også af den mening, at denne behandling her i landstinget mere er en formalitet end en realitet.

Da dette lovforslag ikke kan vedtages, før vi er færdige med behandlingen af grundlovssagen her i landstinget, må vi henvise forslaget til behandling i et udvalg, indtil man ser, hvordan det går med grundlovsforslaget.

Lovforslaget vedrørende folkeafstemninger er jo med hensyn til bestemmelserne om folkeafstemninger om selve grundloven i nøje overensstemmelse med lignende love, som vi har behandlet her i tinget i anledning af tidligere folkeafstemninger i 1920 og i 1939. Der er derfor ikke stort at bemærke til denne del af forslaget.

Det andet afsnit af forslaget, bestemmelserne om folkeafstemning vedrørende valgretsaldere, betegner derimod noget nyt. Det foreslås her, at også de 21—25-årige